

Gołolowski Karimierz
 k. chorąży kawalerii
 34 p.p. Armii Polskiej

Kycionys

Urodzonym się ok. 25. XI. 1887 r. w Warszawie, do 20^{go} roku życia byłem przemianic przy rodzicach, zajmowałem się ogrodnictwem. W 1909 r. zostałem powołany do wojska rosyjskiego i przydzielony do 13 p. ułanów Włodzimierskich który stacjonował w Mińsku Mazowieckim, w 1911 r. zostałem wysłany do szkoły fechtunku i gimnastyki, po ukończeniu której zostałem w szkole do końca służby w charakterze instruktora. W 1913 r. powróciłem do pułku i porostałem jako instruktor szermierki i gimnastyki w stopniu starszego podporucznika (plutonowego) kawalerii. W 1914 r. posredłem na wojnę, w 1915 r. zostałem się do niewoli austriackiej, gdzie przebywałem do kwietnia 1918 r. Licieńszy z niewoli przybyłem do Warszawy a nie mając dokumentów osobistych musiałem przed Niemcami uciekać dalej, przybyłem do Ostrów Komorowa i nastąpiłem jako ochotnik do 2^{go} pułku piechoty leg. tar. rwanj. Polskiej Siły Zbrojnej (wehrmacht). W pierwszych dniach listopada 1918 r. zostałem wcielony do grupy kapitana Bitnera (obecnie generała) celom rajce tricerdy Deblin, po rajcie której, raceto potmomac 4^{ty} pułk leg. który następnie otrzymał numer 34 p.p. z pułkiem posredłem na wojnę którą przebyłem do końca, 29 lipca 1920 r. zostałem ciężko ranny nad Namią i posłany do szpitala w Poznaniu. Po wyleceniu pojechałem do pułku, który stał w okolicach Kidy. Dnia 16 września 1922 r. powróciłem z pułkiem do stałego garnizonu t. j. do Białej-Podlaskiej i do 1939 r. służyłem w pułku bez przerw, pełniąc służbę na stanowisku młodszego ofic. kump.

Dnia 11. IX. 1939 r. z III bataljonom formującego się 95 pp. pod
dowództwem majora Brorowskiego odeszedłem z Bug. Dnia 22. IX. 1939 r.
na rozkaz przełożonych staliśmy broni armij czechoskiej, tam zatrzymano
oficerów a żołnierzy zwolniono; po przybyciu do Białej góry już
były niemieckie, przesiedlając już i czas w domu a dalej
pracowałem jako zwykły robotnik przez całą okupację. W 1944 r. po
zwroceniu niemieckich do Białej, zgłosiłem się do polskiej
Komenoty miasta jako ochotnik i wyznaczony zostałem na dowódcę
plutonu asystencyjnego przy starostwie. Dnia 14. VII. 1944 r. Karano mi
robić placówkę plutonu na terenie przysiadł już podpułkownik
sowiecki i ogłosił nam rozkaz: ponieważ ludność się nie jednolicie
umundurowani i uzbrojeni, musimy jechać do pułku rezerwowego
do dublińskiej celom przemundurowania, uzbrojenia i odpowiednich
przygotowań. Po przyjeździe do dublińska zmierzaliśmy się z obywateli
na Majdanku. Dnia 23. VII. 1944 r. załadowano nas do wagonów i 27. VII. 1944 r.
byliśmy już w Baranie. Dnia 4. II. 1946 r. powróciłem do kraju, po
wyrobieniu samolotowatcu się w Biurowie Personalnym gdzie
stoczyłem mój oryginalny resztek ewidencyjny i zostałem przeniesiony
do rezerwy dnia 10. I. 1946 r. Obecnie jestem na łasce braci gdyż
z braku robotnic nie mogę pracować.

Gołowski Karimierz